

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.35. Vnguento vngebat. Vnguentum fragrans fætorem dißipans peccatorum, & quod pectus Domini mitigat, vngentum est contritionis compositum vt ait D. Chrysostomus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

quique, non inueniant, quod illam poterit aquis immergere penitentiam. Vtinam hæc miseri scdulo cogitaretis; vtinam vobis Deus oculos aperiret, & ostenderet, quàm proximi sitis vt in profunda corruatis, & quàm parum ad hoc requiratur. Hæc omnia nostra cognouit peccatrix. Ad terram prostrata & constantem, ad pedes iugam Saluatoris, hic residet, hic pedes firmat, hic moratur, & demisso capite mille eos basis ofendatur, inclamans: numquam mare, mate numquam. Hæc quàm infaulto nauigauit sidere, quamtam passa sum tempestatem, & quanto iactata infortunio.

§ 35. Vnguento vnguebat. Vnguentum fragrans fatorem dissipans peccatorum, & quod peccus Domini mitigat, vnguentum est contritionis compositum vt ait D. Chryso-
stomus.

96
Lib. 36. c. 8
Lib. de
pnefuris.
Apud Ba-
ro. Tom. 1.
Annalium
An. 32.
cap. 27.

Lib. 2. Po-
dog. ca. 8.
Lib. 13.
Naturæ,
lib. 4. c. 3.
I.
Ostendi-
tur Mag-
dalena
mulier
fuisse pri-
maria.

¶ Trelit, inquit Evangelista, secum alabastrum vnguenti pretiosi. Vocatur Alabastrum, quia componitur ex alabaistro, non illo communi, sed ex lapide quem vocat Plinius Alabastrines; magni pretij, ex quo vasa conficiebantur seruandis vnguentis primis opportunat cum ita solida sint, vt nullatenus transfluant. Opinor autem, quod hanc ob causam D. ypprianus nominet hoc vas vitreum, nõ quod vitreum sit, sed quia transparentis est & solidum. Erat autem tale vas vnguento plenum tam valoris, vt referat Herodotus, quod Cambyfes Rex Persarum, omnium quos fama celebrabat, diuissimus, vnum miserit vt munus dignissimum Regi Æthiop. & illustrissimor. Quod autem Magdalena deferebat compositum erat ex specie Nardij, de quo testatur D. Clemens Alexandrinus quod inter omnia vnguenta præcelleret atque de eo vt tali singulariter agit Plinius ex quo patet illam mulierem fuisse primariam, & opulentam, quia quod quidem talia non haberent vnguenta, nisi dignitate eminentiores: hæc autem non vnum dumtaxat tale, sed multa habebat: cum non solum nunc illam notemus simili Alabaistro vnguenti vlam ad Christi pedes inungendos, sed postmodum denuo reuerla sit idem perfectura in illa cena, quam sextiduo ante mortem pretergit in domo Simonis leprosi in Bethania, vbi illa quoque subuenit altero vase Alabastris vnguento pistico pleno, illudque supra pedes caputque Domini liberalius effudit, vt autem tantò fueret abundantius, illud confregit; iudicium patens

illud fuisse tenerimum. Vnde liquet quàm diuersum fuerit vnum ab altero: quia vnum eorum, vt dicit Suidas seruabatur integrum; & Constantinus Magnus statuit illi à Constanti-
noli in loco pibico cum alijs reliquis, & post-
modum Theodosius Magnus alio loco repositus, citi
vbi maior reuerentia custodiretur.

Hanc SS. PP. admirantur actionem huius IJ multæ: erat etenim præter morem nec vni-
solitum
quam vlti frequentatum, vt pedes lauarentur, & erat vti
pretiosè lenientur vnguentis. Verum quidem vnguentis
fateet, vt refert Arleneus quod ap. d. Græcos vide Baro.
hic vlti vnguentis: erant etenim delictis supra Tom. 1.
modum addicti: cuncta quippe corporis mem-
bra particulari mulcebant vnguento: quocirca
vna habebat v. g. gneita, quidam pedibus, alia
manibus, alia tioris, alio collo, temporibus
alia consecrata, quod auc. or. modernus quidam
prosequitur. Verumtamen opior quod inter
Romanos hoc omnino fuerit inolitum, hoc au-
tem iudicat Plinius dicens: Vidimus etiam ve-
stigia pedum tinge, quod Marcus Qibanem mon-
ned. in 29.
stiffi Noroni Principi ser. boni. Erat vero Neto
vt omnis immanitatis, ita & delictarum mon-
lib. 15. c. 7.
strum execrabile. Quod si Iob produxerit vrum
antiqui temporis; qui testetur adeo copiosam sibi
quondam affuisse prosperitatem, vt pedes suos
butyro inungeret: Lauabam pedes meos butyro. Iob 29. 6.
Respondet, quod isto modo loquendi notare
vulnerit abundantiam lactis ac butyri, quã domus
illius vbetim affluebat ex multiplici boni ac
ouium numero: Septuaginta legunt: Fluebant via
mea butyro, & montes mei stabant lacte. Eadem
loquendi formulã vlti est Moyses, quã designet
olei superfluentiam, quã tribus Ater portaretur:
Afer tingeret in oleo pedem suum. Similis est huic
vulgatus loquendi modus, quo diuitijs signatur
opulenta nemini comparanda. Voluit inter pedes
denarios.

Dico secundo: Licet Iob butyro pedes suos in-
tingeret, non tamen vnguentis pretiosis: etenim
erat hoc Hebræis inusitatum: vnde licet inuenia-
mus, quod in epulis festiuitatibus, & recreationi-
bus pedes lauarentur, verumtamen nunquam
ad eorum lotionem vnguenta proferebantur pre-
tiosa. Caput quidem vinctum fuisse concedo.
Vnde David diuino mysterio conuuium expri-
mens, quo Deus illum excipiebat: Parasti in con-
spectu meo mensam, &c. Vinctiorem non adducit
pedum, sed tantum capitis: Impinguasti in oleo
caput meum. Atque in præfenti occasione Chri-
stus mulieris huius prædicaturus actiões, &
Simoni Phariseo hospiti suo defectus proposi-
turus.

fiturus quos commiserat, non illi obiecit, nisi hoc duntaxat: *Aquam pedibus meis non dedisti: oleo capiti meo non unxisti.* Quinimo hinc ansam inimitabilis arripuit iudæ cupiditas obloquendi, atque in hanc mulierem excaecandæ: censabat curam expensas esse superfluas, & insulias.

IV. Magdalena, Christi vnxit vt Deum. D. CHR. Ho. 8. 1. in Matth. circa prin. Tom. 2. Job. 3. 31.

Quid agis ô piissima Magdalena? quis te talia docuit? Quis excitauit vt tali Prophetam hunc impinguas vnguento, quam loquidem nullum sanus mortalium tali fuisse vnguento debitum? Ne mireris, respondet D. Chryl. tibi namque respondebit, vitum hunc omnibus longè præcellere mortalibus: quia cælestis est: *Sui de celo venit, super omnes est.* Homo est, vitum sic homo, vt patet sit & Deus, & hoc tali contentu vnctione: Merito dicitur animo atque affectione ipsius erga Iesum, quispiam adoratur, tamen non homini iudo aculis honorum, sed maiori cuidam, *suæque hominum* Dei probè nouera conditionem, quod libenter odoribus reficitur.

V. Deus sibi complacet in bonis odoribus.

Non parum admiramur, cum D. Chryl. quàm euidenter Deus ostendat hos sibi gratos esse, & quam sedulo illi hos offerant, qui stantem foretoremque carnis perditum abstinere, & egrediantur Noë dyateca cum vxore & filijs, & ecce primo omnium exiit altare, Deoque de aubus gratum obtulit holocaustum: testatur autem S. elo iurum Deo præ ceteris eius odorem placuisse iuanissimum: *Odoratus est Dominus odorem suauissimum: vbi sic D. Chryl. Nidorem & sumum suscipit.* Quando Iacob donum illud ecclesie accepit diuini promissi, dum illi Deus mystice unxus lechala apparet, illo contulit oleum velut vnguentum odoriferum, illudque effudit: *Iacob instillare lapidem Deo immixit.* In lege veteri, valde pauca illi magis placebant in sacrificijs, quàm oleum odoriferum, quo illa perfundebantur: volebatque vt sacerdotes fragrant tingerentur oleo: quando autem sacrificandi erant ad sacerdotale ministerium, ad hoc singulare præcepit componi, &que pretiosissimum, dictumque: *Vnguentum, sanctificationis. In sacrificijs oleum offerentur, & sacerdotes vnguento vngentur.*

VI. Altaris aromatum erectionis ratio.

Venerabilis fuit illa dispositio altarium diuini Tabernaculi, nam quia in eis aues & animalia iugulabantur, unde nimis sanguine murgentur, quæ sicut de viuentibus erat corruptibilis corruptus intolerabilem fetorem excitabat, singulare propterea constituit altare odoramentorum, quæ præcepit ex pretiosis componi aromatibus: erant etenim eximia & primæ speciei aromata,

quæ dicebantur *Thymiana*: vt si grauculentus sit sanguinis odor, tanto sit gratior suauissimum aromatum fragrantia. Quid hoc Domine? Vnam intelligeres quam grauem Deo, ingratum peccata exhalent odorem! Expendit D. Gregorius Nyssenus plagam ranarum, quæ secunda fuit, & intolerabilis, erantque vt clamorosa ira ex foretore molestissima, & an mensam ipsam, in qua Pharaon vescebatur importunè inliebant: uno ipsa stragula, & lectorum obliuebant puluisaria, vt quietem dormientibus haudquam tribuerent. Igitur Moyses deprecatur, vt à Deo ranarum impetet exterminium. Orant Moyses & Aaron, & à Deo pro Pharaone exarduntur: *Fecit Dominus iuxta verbum Moysi, & mortue sunt vana de hominibus, & de villis, & de agris congregaueruntque eas in impensos aggeres, & conpuitrust terra.* Legunt alij iuxta Lipomanum: *Fecit terra, id est reserta est fetore.* Quia secundum antiquam traditionem testatur Philo Iudæus & Iosephus: *Ex raris mortuum factorem intolerabilem exhalasse.* Quid igitur credis, inquit D. Gregorius Nyssenus, quod dum peccata in te deles, & per penitentiam moruntur grauem non exhalent spiritum? *Hoc ita fieri videmus in hac vniuersi generu hominum à diaboli liberatione: nam qui prauis cupiditatibus, quasi raris inmundi vabescunt, si ad verum legislatorem Christum respexerint, & eum manus in cruce verè extendisse crediderint, facile à in habitatione ranarum liberantur. Mortificatio morbo huiusmodi, ac putrefactio, quippe cum liberatus ab his prauis cupiditatibus homo fuerit de actorem, quæ pestifera cupiditate vitium commiserat, acerba nimium ac foetida sit recordatio, amaritudinem ex pudore ingentem miserem, vt ad eos Apostolus ait: qui repudicia male viuendi consuetudine fructum complexi sunt. Quem igitur fructum in his habebant, quorum nunc vos pudet?*

Apud Lypo. Exod. 8. fol. 60. VII. Ranarum plaga ex toto molestissima. VIII. In eod. titulo. IX. peccata. X. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. LXXXX. LXXXXI. LXXXXII. LXXXXIII. LXXXXIV. LXXXXV. LXXXXVI. LXXXXVII. LXXXXVIII. LXXXXIX. LXXXXX.

Contemplerur Magdalenam erectum tot altarium tabernaculum, quor anima potentiss gaudebat, quæ hoc vitium intendebat, vt vniuersalem quædam omnium animalium & auitum, quæ in ipsa vivebant, dedicaret interfectionem. Hæc autem esse peccata dixeris, tam enormia, tamque varia, quædam inhonesta sensalitate, quæ dicebantur carnalia, per animalia prefigurata quæ per terrâ in edunt: alia fuerunt superbia, inuidia, vana gloria & ambitio, quæ dicuntur spiritualia, per aues designata. Hæc omnia trucidauit. Pectus autem illi est eorum sanguinem ingratum adeo foretorem exhalare & putredinem, vt cum Davide posset ex-

cl-

clamare: *Libera me de sanguinibus* &c. Vnguentum adfert odoriferum, quo grauem crinum suorum putredinem moderetur.

IX. Et si cum D. Bernardo hanc curiosius attendas, semper inuenies hanc peccatricem inter vnguenta; tota namque continuo vnguento Domino occupatur modo pedes, paulo ante discessum ex hoc mundo, pedes vngit & caput, & postmodum corpus eius mortuum totum vnguento conditum honorauit; quo nos imbuat plurima esse vnguenta, quibus oportet vt Christum condiamus: quorum primum hoc sit, quo pedes illi liguntur. Quod iam est hoc vnguentum: contritionis. Quale hoc est vnguentum? vnguentum, est quod anima in seipsa conficit ex criminum suorum materialibus, quæ contriuit, commoluit & in partes minutissimas confregit in cordis sui mortariolo. Ne nos D. Bernardi verba prætereant: *Est vnguentum quod sibi conficit anima multis virtutibus criminibus, se cum incipit cogitare vias suas, colligat, congerat, conteratque in mortariolo conscientia multas ac varias species peccatorum suorum & intra æstuantis peccatorum ollam simul omnia coquat igne quadam penitentia, & doloris, vt possit dicere cum Peophetia. Concaluit cor meum intra me, & in meditatione mea exarsit ignis. Hoc primum est vnguentum, & inde incipiendum.*

Instante rogauit D. Chryl. v. vir vitæ sanctiatis exemplar Demetrius (quem ipse nominat: *Beati Demetri, & venerabile caput*: ex quo prælati celeberrime fuisse colligitur) vt illi methodum præscriberet, quæ veram posset criminum suorum excitare contritionem, summopere laudat D. Chryl. huius vitæ desiderium, cui respondit duos composuit libros: *De compunctione cordis*. Et præmissis in primo libro subtilioribus sacris fide rationibus, in secundo sic ait: An scire desideras, Domine mi, vt te doceam, qua ratione bonam, & veramque possis in te prouocare contritionem? supponamus hoc primum, necessarium ad hoc esse fauorem Dei supernaturalem, & diuinæ gratiæ auxilium; deinde ex parte tua multa requiruntur: teque similem dicam mulieri honestæ, & primariæ, quæ pretiosum proponit conficere vnguentum.

XI. Olim consuetum erat domicellis illustrioribus odifera componere vnguenta, magis quam nunc florilegia, seu aromata suauis olentia: quia frequentius inter ceteras delicias pixides circumferebant vnguentis repletas suauis fragrantibus, quas vates Ilias vocat *Olfactoriola*, Matriona igitur nobilior vnguentum compositura fragrantissimum, & cum multis indigeat adiutricibus

omnes suas conuocat amicas, & pedissequas, & omnes huic negotio impendit, nec vllis eas permittit rebus occupari. Huic mandat species adferat aromaticas, hanc & illam, & alias, alteri præcipit vt statera iustissimâ appendat tantum illius, & tantam alterius quantitatem: alijs inungit vt in pillâ species singulas contundant: ab alijs vult, vt assent paratæ cum interniculis ex cetis vel fetico comortis, & exeruant in minuissimum puluerem: alia debet hæc illis intermiscere: hæc cocleari vas emundet in quo super ignem decoquantur. Verba de vobis Diui Chryl. tom. I: *Sicut Domina quadam terribilis, satisque senex volens aliquid vnguentum conficere necessarium & pretiosum, pluribus ad hoc indiget ministris, multaque manus requirentibus: suscitauit famulas suas, atque ad semetipsam congregat: imperat alia tenere libram, vt aquæ ponderibus enaquaque species misceretur, sciens non posse vtile effici, quod componitur, nisi summa librationis mensura seruetur: alia tenere manigui &c. aliam discernere cum cribellis, &c. aliam miscere &c. sensibus carum, & animis ac manibus occupatis. & operi proposito affixis, non permittitur sensu vsquam euagari, intentionemque operis propositi interrumpi &c.* Hoc modo (inquit) tibi incumbit agendum, vt vnguentum conficias contritionis fragrantissimum.

Necessario requiritur, vt seriuo fiat, & oportet vt anima, velut domica præclarior omnes suas conuocet potentias, vt famulas suas & ancillas, tur: ipsa quoque attentas habeat & excitatas. Præcipit memoria, vt omnes peccatorum species profertat, ipsa præsentia statuat suis quædam tabulis, & circumstantijs distincta, intellectus libram accipiat considerationis, vt singulorum expendat quantitatem: quanta fuerit huius peccati grauitas, & quantum pondus alterius: quid perdidisti, quid lucratus es, quem offendisti, cui te seruum subdidisti, quanta fuit tua malitia, & quam iniquo pondere cuncta librasti. Deum creaturæ postponens abiectissimæ? Voluntatis munus sit cum dolore & tristitia molere, nec sit aliquid quod non ipsa confringat. Omnes illæ potentie sunt oportet attentæ, recollectæ, & absque vlla diuagatione propositum opis exequantur. Ita ergo & anima, qua prætiatissimum vnguentum istud, compunct tenem dico cordis, componere, ac conseruare desiderat: omnis corpus sui sensus ad semetipsam congregat, segnit inque ipsarum, ac negligentiam deturbant, tota sollicitudine vigilare, & in hoc tantum quod proposuit, rogat intendere. Ne rem esse credi deus parui momenti & quod pauca requirit legitima vitæque contritio. Per illam

estent

D. CHR.
Lib. 2. de
compunct.
non lon-
gâ princ.
Tom. 5.

X.
Ex D.
Chryl.
modus
docetur
eficiendi
contritionem.

XI.
Suntiu-
do.

etenim totius sit hominis mutatio : sicut enim per peccatum se à Deo conuertit ad creaturam, de celo ad infernum, de celestidine gratiæ quâ totâ superior erat natura, imò & ipsa Angelicâ, ad vilitatem ipsa vilitatum & iumentorum abiectio- nis fordidiorum : ita similiter per veram cordis conuersionem mutatur & totus conuertitur à crea- tura ad Deum, de tartaro ad caelum, suprema eius detractione, in qua cunctis erat creatus interior, ad supremam & celestem gratiæ celli- tudinem : unde necessarium esse dicit Angelicus Doctor hanc euidens materiam, vt plurimum tibi sis attentus : quia tuum interuenire debet li- berum arbitrium : exereere debet intellectus actus fidei viuos, voluntas detestari peccatum super omne detestabile : quia sicut te dees ad Deum conuertere, ipsum super omnia diligendo, ita debes hanc tuam detestari voluptatem, quâ potius es super omne detestabile.

1. 2. 9. 11. ar. 3.

XIII. Difficile elicitur contritio in hora mortis.

D. BERN. Serm. 10. cit.

In c. 9. Gen.

XIV. Odor penitentiæ Dei placat.

Gen. 8. 21.

Hinc colligo quàm operosum sit & arduum, veram in hora mortis elicere conuersionem, quanto vitiosus infirmitatis, vel lethargiæ siue cruciatu omnes animæ potentia obstupescunt, & obdormiscunt : portet autem ad huius vnguenti obfectionem vt multum fiat excitatio. Quâ ratione mulier potest vnguentum componere pretiosum, si famule stupida sit & hebetes? Qualiter poterit hæc odoriferum scens iuste species ap. enlere aromatisas? Quomodo altera non sibi prelois & vaga illas prouolent molere? Hoc igitur vnguentum est fragrantissimum & hæc forma ad illud componendum describitur : & hæc panter est, & D. Bernardo credo, quâ debet anima victiois primordia consecrare. Ipsum audiamus docentem : Ecce hoc est vnum vnguentum, quo anima peccatoris sua conuersionis primordia condere debet. Primum namq. sacrificium Deo Spiritus contribulatus, O quam pretiosum vnguentum? Expendit noster Cardinalis Caietan in sacris litteris suauem odorem ex sacrificijs emanantem vocari : Odorem suauitatis, & in Hebræo, Odorem quietis. Sic leges singolari notari diligentia aspiciunt S. quod transacto diluio Noë egressus de Arca mundarum animam obtulit Deo sacrificium, de quo sic loquitur : Oloratus est Dominus odorem suauitatis. D. Chrysost. opinatur per hoc indicari, quàm parum necessaria nostra sint illi sacrificia, qui eorum tantum suauem admittit odorem, fumumque ex illis exhalantem. Notandum cum Caietano ex Hebræo legi : Oloratus est Dominus odorem quietis. Quâ phrase profundam exponit mysterium. Vnus inter alios effectus peccati ex

sacra pagina declaratur, quòd diuino cor irrite, atque in iram non leuiter exulceret. Sic ipsum audis loquentem : Ignis succensus est in furore meo. Similiter & Dauid : Vsq. quo Domine irasce- ris : accendetur velut ignis zelus tuus. Iratus est furore Dominus in populum suum. Extra dubium est, inquit Theologi, Deum his passionibus minime subijcibili & iracundiæ quantum ad affectum, sed tantum quantum ad effectum, id est, quòd idem agat, ac homo grauori bile commotus, & cui sanguis circa eum ebullit feruens in eum à quo palus est contumeliam, scilicet, quòd plectat, castiget, delectat, perdat & occidat : vt autem hoc nobis explicet, dicitur quòd ignis succendatur in furore illius, & zelus illius velut exardescat.

Dent. 32. 23. Pf. 78. 4. Pf. 105. 40.

Sicut autem hic effectus creditur peccatorum, sic est & facinorij quòd illi litatur conuersionis effectus vt peccus mitiget, etque sedet pacatum : unde velut vnguentum offertur pretiosum, & suauis fragrans, cuius odore vt proprio effectu mitigatur, placatur, exhibetis & impletur. Quis vidit inquam Deum ita grauer commotum, corde turbatum, & velut furore succensum atque in Dauid adulterum & homicidam? Intellegit hoc Dauid, & à Nathan Propheta hoc audie : Ille hoc profert conuersionis vnguentum : exclamans : Peccati Dominus. Confestim : Oloratus est Dominus odorem quietis. Illicque cor ita mitigatur, vt nihil ultra requirens, illi dicat Propheta : Dominus transfudit peccatum tuum : non mortis. Quâ ratione placatum est cor patris prodigi filij, nisi quòd pedibus eius aduolutus & conuictus, hoc profuderit vnguentum conuersionis, alitè vociferatus : Vniuersi peccati in caelum & coram te etc.

An placet videte, quàm sit D. BERN. IV. Et Ecclesia odore repleta. vnguentum hoc pretiosum? Audis testantem de hoc Euangelistam : Et domus impleta est ex odore vnguenti. Mirabile quid : Peccatrix manibus distillabat, & extremis membris corporis ad est, pedibus suauiter, & tamen totam domum vis aromatum, & suauitas replet odoris. Opus hoc, hoc, veræ conuersionis vnguentum totam replet Ecclesiam suauissimâ fragrantia : itaque multis odor vite : inuicem exemplo multi ad veram penitentiam lamenta conuertuntur. Vnus peccatrix conuersione fragrantia respersit Ecclesia, & multas sit odor vita ad vitam etc. Et quid hoc tantum, inquit quandoquidem odor hic caelos ipsos superiores penetret, & lætitiâ afficiat Angelos : Superius beatorum mansiones attingit penitentia odor, ita vt teste ipsa veritate, magnum sit gaudium inter Angelos Dei super uno peccatore penitentiam agente, O pecca-

peccatores, hoc vobis procurate vnguentum, ne sine illo Christum accedatis. Hoc si habueritis, accedite: etenim cor illi mitigabit, quod peccata vestra non leuiter vicerant: *Gaudete penitentes, pusillanimes confortamini &c. secure manus vestra distillans myrrha amaritudinem in salubrem hanc vntionem: quia cor contritum, & humilitatum Deus non despicit.*

lib. 19. Heu quam dolendum est videre, qualiter ad pedes accedas Christi, Confessarios interpretor, (in quibus & per quos progreditur Deus, loquitur D. Gregor. iuxta illud: *In ambulo in eis*) ita omni hoc vnguento vacui, vt ne minus quidem color percipiatur, factor quidem peccatorum attenditur, vt dicere liceat multis: *Iam faciet, quateriduanus enim est, & sic sunt omnes huius inopes vnguenti, contritionis, doloris, vt nec semel in cordis mortariolo peccata contriuerint. Abundans est & copiosum quod peccatrix ista defert: *Vnguento ungebat.* Diversos autem mysticos SS. Patrum, nominatum D. Petr. Chrysoft. declarant enim, hanc bonam esse penitentiam, quæ sit in effusione vnguenti, pretiosi super pedes Saluatoris: nam omnibus vntum est: quod sicut illi denotant pauperes, in quibus semper Saluator inambulabat per mundum, sic vnguentum, quod Christi Domini pedibus impenditur, signat elemosinam: nam inter alia maximi refert hoc, vt accepta tua sit penitentia, ubique Dominus misericordiam impertiat, tua remittens, peccat, vt illam pauperibus largus promulque exhibeas: de quibus alias diximus.*

ser. 74. & seq. Hic inuere lapides aliaris sicut lapides cineris allisor. Deinde simulachris euerbis, luci, inquit, succidentur. Non habunt luci & delubra.

§. 36. Excellens penitentia, qua ijs omnibus seruit, quibus Diabolo seruierat, cuius triumphum pradixit Isaias, & cecinit Propheta Regius.

99 D. GREG. Ho. 33. in huius. **A**dest D. Gregor. illamque considerat penitentem pedibus aduolutam Saluatoris, atque sibi lacrymas potius quam verba conuenire. *Cogitanti mihi de Maria penitentia, flere magis liber, quam aliquid dicere: cuius enim vel faxem peccati illa peccatrix lacryma ad exemplum penitentia non emolliant? Quis illam videat tanto pudore verecundam, tot oculis lacrymas effundentem, tot prominentem alto pectore suspiria, qualiter oscula pedibus figat & insigat Redemptoris, per illa cor suum super illos euacuans effundenque viscera: qua ratione nullo*

linguæ de prompto verbo, lauet, tergat, illosque pedes exoleculatur? Ecce penitentia speculum, & imago perfectissima. Declarat per istam Dominus quid ipse pratendat, quid in mundo per aduentum suum desideret operari. *Quid in istis Domine? hic omnis fructus, vt auferatur peccatum. In eum suum natus est, vixit, & mortuus est, lorum effudit sanguinem, & diuina dedicauit Sacramenta.*

Porro Domine, quando intellexero hunc fructum esse collectum? *Cum posuerit omnes lapides altaris, sicut lapides cineris allisor: non stabunt luci & delubra.* Sicut lapides calcis communitur, hos enim vocat lapides cineris, & quando fuerunt euerfa de locis suis idola, succisi luci, de quibus in sacrificium ligna cadebantur. Verba hæc mysteria redolent extrema. Iam nouimus quid lapidibus quibusdam contingat eduris, silicibus, vt eorum non videatur distingui posse deries. Illos accipit operarius, ollæ imponit, grandem accendit ignem, illos comburit, quo fit vt in cinerem redigantur. Erat Magdalena altare diabolo dedicatum, tot lapidibus extructum, quot partibus in corpore suo constabat, oculis, ore, manibus, capillis, ac pedibus. Modo conspice deleta peccata, cum iam videas lapides exulos, conuulos, & amotis igne in cinerem comminutos. Quid dicendum de oculorum alacritate? iam plorant: quid de luxuria capillorum? iam illos Christi pedibus explicat: quid de lingua orisque libertate? iam illud sacrosanctis inigit pedibus. Quod ad dixeris de delicijs vnguentorum? iam effusa diuino dedicantur obsequio. Nihil iam remanet. *Arcum conterit, & confringit a mia, & sicut a comburet igni. Hic inuere lapides aliaris sicut lapides cineris allisor. Deinde simulachris euerbis, luci, inquit, succidentur. Non habunt luci & delubra.*

Ut lapio præceptum tangit, ab Angelo datum Creacioni. Altare erectum erat, in quo Baal idolum adorabatur, quo totus populus in ruinam clademque corruerat. Felina velociter inquit, *Destruis aram Baal, qua parua est tui, & nimis quod circa aram est, succide, & adificabis altare Domino Deo tuo in summate terra huius, &c. & offeres holocaustum super struem lignorum, que de nemore succideris, scilicet eo, de quo consecuerant ligna succedere in sacrificium Baal: O Animam Magdalena, in qua velut in altari sedem sibi fixerat Baal, id est diabolus, circumdatus nemore sensuum, quos omnes bene dixeris arbores esse frondosus, de quibus ligna in sacrificium apta cadebantur, quot sacrificia litata fuerunt ex lignis, que de oculis*

Isa. 27. 9.

I. Veræ penitentia effectus.

Pf. 45. 10.

II. Allegoria de altari Baal. Ind. 6. 25.

vt ilique